

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Colaborarea socialistă între întreprinderile republicane și locale

Colectivele de muncă din industria locală, îndrumate de comitetele executive ale sfaturilor populare, au obținut an de an, în cadrul întrecerilor socialiste, rezultate tot mai însemnate. Ca urmare, prevederile planului cincinal pentru acest sector au fost îndeplinite încă din cursul primului semestru al anului curent, iar sarcinile trimestrului trecut au fost cu mult depășite.

Dezvoltarea mai departe a industriei locale pune însă în fața muncitorilor și organelor de conducere din întreprinderile industriale locale probleme mult mai variate decât cele rezolvate în decursul anilor precedenți. Datorită specificului ei, ei și condițiilor de dispersare teritorială, industria locală n-a reușit să-și formeze încă în prezent un nivel tehnic care să-i permită folosirea completă a tuturor posibilităților locale oferite de regiunile și raioanele țării.

Pentru valorificarea acestor posibilități, o formă dintre cele mai eficiente s-a dovedit a fi colaborarea socialistă dintre întreprinderile de interes republican cu cele de importanță locală. Urmind exemplul sovietului raional Stalin din Moscova, care a obținut rezultate deosebite în această privință, comitetul executiv al fostei regiuni Mureș a îmbrățișat încă din anul 1952 această prețioasă inițiativă. Rînd pe rînd în alte regiuni a țării a început să se extindă apoi această formă de colaborare socialistă.

Din păcate însă, în ultimul timp, în cele mai multe regiuni a țării această prețioasă formă de intr-ajutorare a întreprinderilor noastre socialiste a fost abandonată. Aceasta pe de o parte, deoarece multe comitete executive, și însăși conducerea Ministerului Gospodăriei Comune și Industrii Locale au subapreciat însemnătatea ei, pe de altă parte datorită dezinteresului manifestat pentru această problemă de unii directori de întreprinderi republicane și locale.

În actuala etapă a întrecerii socialiste, cînd colectivele de muncă ale patriei noastre gospodăresc cu chibzuție fiecare leu, fiecare gram de materie primă pentru sporirea acumulărilor, colaborarea tovarășească dintre întreprinderile republicane și locale trebuie să devină o formă obișnuită de muncă. Întreprinderilor locale, ca și celor de interes republican, le revin sarcini de mare răspundere legate de îndeplinirea și depășirea planului pe acest an și de pregătirea pentru trecerea la realizarea viitoarelor sarcini planificate. Pentru a face față acestor sarcini, comitetele executive ale sfaturilor populare, și în special conducătorii întreprinderilor industriale locale, trebuie să îmbrățișeze din nou inițiativa care în decursul timpului a fost abandonată. De data aceasta însă, pentru succesul colaborării socialiste dintre întreprinderi, este necesar ca fiecare întreprindere sau unitate locală să

încheie cu întreprinderile republicane contracte de colaborare și ajutor tovarășesc.

Sprînjul pe care întreprinderile republicane îl pot acorda celor de importanță locală este deosebit de valoros și el se referă la toate sectoarele de activitate. În sectorul organizatoric, de pildă, prevederile contractelor de colaborare socialistă pot fi axate pe reorganizarea evidenței și a locurilor de muncă, pe introducerea la toate produsele a normelor interne de fabricație și pe crearea unor posibilități menite să asigure ridicarea nivelului tehnic și profesional al cadrelor. În sectorul tehnic se pot fixa ca obiective introducerea tehnologiei avansate, aplicarea și extinderea metodelor înaintate de muncă, organizarea unor schimburi de experiență între întreprinderi, executarea pentru industria locală a unor piese de înaltă tehnicitate, îmbunătățirea activității cabinetelor tehnice, etc. și alte prevederi asemănătoare.

Întărirea colaborării socialiste dintre întreprinderi, unitățile locale pot obține prin respectarea prevederilor înscrise în contractele de colaborare și prin aplicarea măsurilor tehnico-organizatorice, noi realizări în ce privește creșterea simțitoare a producției și productivității muncii, îmbunătățirea calității și reducerea costurilor de producție — surse sigure de sporire a beneficiilor stabilite prin plan. Extinderea colaborării socialiste dintre întreprinderi înseamnă însă nu numai îmbunătățirea activității întreprinderilor locale, ea creează chiar întreprinderilor mari posibilitatea de a fi ajutate la cerere cu diferite piese mărunte necesare utilajelor aflate în funcțiune.

Sarcinile urmării îndeplinirii clauzelor înscrise în contractele de colaborare socialistă revin în mod direct comitetelor executive ale sfaturilor populare și în special secțiilor de industrie locală. Comitetele executive ale sfaturilor populare nu trebuie deci să se mulțumească cu faptul că asemenea contracte s-au încheiat, ci să urmărească permanent felul în care sînt realizate. În același timp, Ministerul Gospodăriei Comune și Industrii Locale trebuie să-și facă un punct de onoare din reluarea și extinderea în întreaga țară a colaborării socialiste dintre întreprinderile republicane și locale, organizînd schimburi de experiență în cadrul cărora să se popularizeze pe larg roadele colaborării socialiste.

Întărirea colaborării socialiste dintre întreprinderile republicane și cele locale, comitetele executive ale sfaturilor populare, secțiile de industrie locală și Ministerul Gospodăriei Comune și Industrii Locale își vor aduce contribuția și pe această cale la înflorirea industriei locale din regiunile și raioanele țării, la sporirea producției bunurilor de larg consum și creșterea puterii economice a patrii noastre.

In întreaga țară iau ființă noi întovărășiri agricole

În ultima vreme din toate colțurile patriei ne sosesc vești îmbucurătoare: în numeroase sate și comune crește numărul întovărășirilor. Sute de țărani muncitori, convinși de rezultatele obținute de întovărășiri și colectivități, încep la rîndul lor să-și lucreze pămîntul în comun. Iată cîteva dintre veștile sosite în ultimele zile:

Exemplul întovărășirilor mai vechi

SUCEAVA (de la corespondentul nostru). — Membrii întovărășirilor agricole din regiunea Suceava obțin an de an succese însemnate în lupta pentru creșterea continuă a producției la ha. Muncind cu hărnicie și folosind metodele avansate, țărani întovărășiți din satele Sava, comuna Mihăilești, raionul Trușești, au strîns în acest an de pe fiecare ha. semănătură de grâu cîte 2300 kg. Cîte 2100—2200 kg. grâu la ha. au dobîndit și întovărășiții din satele Salcea, raionul Suceava și Corni, raionul Botoșani, iar cei din satul Dorobanți, comuna Nicșeni, au realizat o producție de orz și grâu cu 400—600 kg. mai mare decît cea obținută de țărani muncitori cu gospodării individuale.

Succesele obținute la recoltă de către țărani întovărășiți au convins pe mulți țărani muncitori cu gospodării individuale să pășească cu încredere pe drumul lucrării în comun a pămîntului pe întinderi mari, cu mijloace mecanizate. Zilele acestea 12 țărani muncitori din satul Călinești, comuna Bucecea, printre care se numără Mihai Paroh, Toma Gălățeanu, Gheorghe Hrițcu, Ilie Poleacă, au constituit întovărășirea agricolă „Seceriuș”. În Vulturești a luat de asemenea ființă o întovărășire agricolă care cuprinde un număr de 9 membri cu 13 ha. teren arabil.

646 întovărășiri în regiunea Craiova

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — Zilele acestea în comuna Almăju, din raionul Craiova, 20 de familii de țărani muncitori și-au unit pămînturile, pentru a le lucra laolaltă cu mașinile și tractoarele statului, formînd o nouă întovărășire agricolă. Printre cei care s-au înscris mai întîi în întovărășire se numără comunistul Ion Popa.

Primele 18 familii

CLUJ (de la corespondentul nostru). — Convinse de avantajul lucrării în comun a pămîntului, 18 familii de țărani muncitori din satul Toliur, comuna Lujerdu, raionul Gherla, avînd împreună o suprafață de

Sărbătoare în satul Ilieși

BACAU (de la corespondentul nostru). — În satul Ilieși, comuna Racova, raionul Buhuși, 23 familii de țărani muncitori au sărbătorit zilele trecute constituirea unei întovărășiri agricole cea de a 82-a la număr din regiunea Bacău.

14.192 familii în întovărășiri

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). — Zi de zi tot mai mulți țărani muncitori din regiunea Ploiești se conving de avantajul muncii în comun a pămîntului. De la începutul anului și pînă acum au luat ființă 38 noi întovărășiri, cuprinzînd 2.516 familii cu 1.814 ha. pămînt. Numai în raionul Cîslău s-au înființat anul acesta 10 noi întovărășiri agricole, în raionul Cîm-

pina 5 întovărășiri, cuprinzînd 455 familii, în raionul Buzău 5 și în raionul Mizil 6 noi întovărășiri. Împreună cu membrii întovărășirilor înființate în acest an pînă acum, numărul țăranilor întovărășiți din regiunea Ploiești se ridică la 14.192 familii, cuprinzînd 19.557 ha. pămînt comasat în 225 întovărășiri agricole.

Înființarea Oficiului național de turism „Carpați”

De cînd a fost înființat Oficiul național de turism „Carpați”, care se va ocupa de organizarea activității turistice internaționale în țara noastră. Oficiul național de turism „Carpați” va organiza schimburi de turiști cu toate țările, vizitarea țării noastre în grupuri sau individual, în scop turistic sau pentru utilizarea stațiunilor balneo-climaterice, precum și organizarea de călătorii în străinătate ale turiștilor romîni în grupuri sau individual. În acest scop, Oficiul național de turism „Carpați” va duce tratative și va încheia contracte și convenții cu birourile de voiaj și organizațiile turistice din străinătate. O.N.T. „Carpați” va fi înzestrat cu toate mijloacele necesare pentru a asigura turiștilor străini deservirea multilaterală, în cele mai bune condiții și la prețuri avantajoase. Sînt în studiu construcția de hoteluri și restaurante speciale și amenajări în localitățile turistice cunoscute de la munte sau de la Marea Neagră. Noua organizație turistică va fi înzestrată de asemenea cu un parc de autoturisme și autobuze. În prezent se duc tratative cu cîteva societăți de turism de peste hotare pentru organizarea unui schimb de turiști și venirea unor grupuri de turiști străini în țara noastră. Activitatea Oficiului național de turism „Carpați” va contribui la întărirea legăturilor prietenești cu toate țările. (Agerpres)

Noua linie tehnologică a fabricii de cărămizi de la Roman

IASI. — La Roman a intrat de curînd în funcțiune cea de a doua linie tehnologică a celei mai mari fabrici de cărămizi din țară. Datorită agregatelor și utilajelor fabricate în întreprinderile noastre metalurgice sau importate din U.R.S.S. și R. Cehoslovacă, procesul de producție este aici în cea mai mare parte mecanizat. Extrasă în carieră cu ajutorul scarelor, argila este trimisă într-un depozit subteran de macerare, iar de aici, pe benzi transportoare, la presa automată. Capacitatea de producție a noii linii tehnologice este de 50.000 de cărămizi pe schimb.

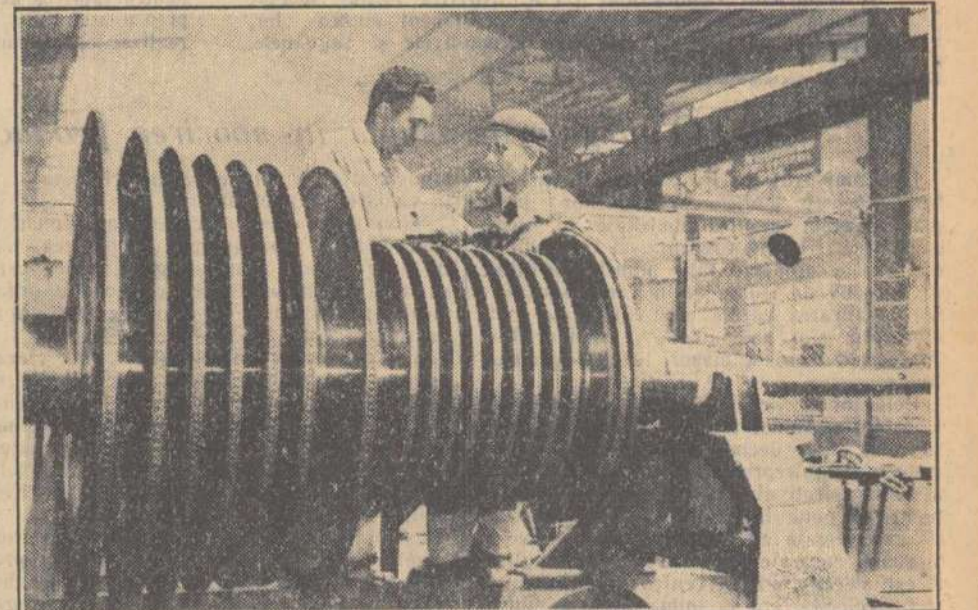
SĂ NE CUNOAȘTEM PATRIA!

Acum vreo cinci-șase ani călătoream de la Caransebeș spre Reșița în tovarășia timpătoare a unui tînr. Omul meu, îmbrăcat jumătate țărănesc, jumătate orașenesc, venea de departe: toamna din Maramureș. Din vorbă în vorbă, am aflat că fusese cîntăreț și butinar — adică lucrător la pădure; acum căuta de lucru la Reșița, ispitit de povestile despre marea uzină, ajunsese pînă la el, în inima muntelui. De felul lui, ca orice maramureșean, nu era prea vorbăreț. În schimb, sorbea din ochi priveliștea, cîntînd uzina cea mare.

Cînd a apărut prima oară, într-o colitură a drumului, pădurea de coșuri ridicată spre cer, a încrîmcișit. Peste oraș și peste uzine plutea o ceață ușoară, roșiatică. Dealurile goale, împurpurate de lumina răsăritului, păreau un culcuș în care s-au adunat peste noapte mătăle negre ca niște balauri din povești. Din măruntițe pufneau nori de fum,

trei ori pe zi plocuiau din uzine oameni care lasau în urmă opt ore de trudă, opt ore de viață. Și ei țineau oțel: dar abia acum o pune. De zece ani, la Reșița stăpînesc cei în drept să stăpînesc: urmașii acelor care au înălțat-o, fiii și nepoții acelor care și-au dat viața pentru ea; o stăpînesc cei care dau oțel.

Schimbară stăpînirii, a primului înălțare Reșiței. Ar fi greșit să se creadă că aici nu mai înflăcău stăpînesc coșuri înalte, clădirile uriașe îngrămite de fum. Dimpotrivă, în ultimii ani s-au înălțat altele. Și acum, noaptea, la furnale, cerul se înroșește și scintilează; la laminare și acumă șuieră lujere de metal scăpate din strunga care la subțiază. În halele mari, cu vîiet, lovește ciocane grele, se încheie plăci de fier, se îmbină mari mașini în alturi și suruburi. Și acum la Reșița, la foc micodată stîns, fieră măruntițe pămîntului. Aici, așa cum oia-

În sectorul paletaj-rotare a Combinatului metalurgic Reșița, maistrul Petro Negru explică tînrului C. Pirvu unele detalii în construcția unui rotor. Foto: P. COZIA

pierduți undeva pe cerul trandafirilor. Străzi, case, oameni, nu se vedeau. Stăpîneau coloșii de fier, care, legați între ei, străjuiau cu trupurile uriașe priveliștea dealurilor.

Cînd am ajuns la gară, orașul s-a deslușit. Străzile și casele se strecurau printre uzine, treceau pe sub poduri de fier, se lipeau șjos de zidurile înalte, cenușii, ale fabricilor. Din cînd în cînd, mugea lung cite o sirenă, sau sbucnea fluierînd cite o locomotivă de undeva din pîntecele unei uzine.

La o răscruce m-am despărțit de tovarășul meu de drum. Numele lui, pe care îl însemnasem undeva, l-am citit după vreo trei ani în ziare. Era trecut alături de cel al altor oțelari frunțași. Maramureșeanul biruise. După cîteva ani ajunsesse și el unul din cei care și-au apăsate stăpînesc viața celorlți de oțel.

Drumul unui om la Reșița, s-ar părea a fi neted; nu-i greșit: Reșița ascultă acum porunca oamenilor. Înainte vreme, Reșița robea oamenilor, robea apele și munții, pustia pădurile și secătase viața muncitorilor. Reșița era uzina; uzina și nimic mai mult. Așa a fost din timpul Marii Tereze, din vara anului 1771, de cînd au început să lucreze primele furnale și a început prădăciunea locurilor. Pe atunci, pădurile se fîneau pînă pe platoul Semeicului; apele Bîrzavei curgeau nepotolite, limpezi și rezeți. Codrit au început să cadă sub seceră; în izăuții s-au opit apele Bîrzavei. Țărani din satele vecine cărau fărde de plată, și zi și noapte, lemn și mîngal. Bani primeau numai strălăni aduși la furnale; localnicii care le înălțaseră și care le hrăneau cu lemn, nimic. Mai mult, obaștelui italian Francesco Grisselini îi plăceau, pe la 1778, aproape ciudate vrednicia și iscusința „unor valahi” care lucrau aici.

De atunci au trecut aproape două veacuri. Reșița și-a schimbat pe rînd stăpîni. Fiecare a căutat să facă oțel și a cîștigat ur. Pămîntul uriaș al uzinelor absorbea de trei ori pe zi cite o treime din locuitorii orașului. De

ut dă formă lutului și îl întinde în foc, mi și mi de oameni, zi și noapte, dau formă oțelului, fac din el simple bare, ori complicate mașinării. Peste oraș plutește și acum un fum ușor. E răsuflarea neobosită a zeilor de coșuri. Sirenele cheamă și acum cele trei schimburi. Opt ore de muncă, opt ore de odihnă, opt ore libere. În aceste trei rîstimpuri alți însă schimbările Reșiței.

S-a schimbat munca și plata ei. S-a schimbat odihna, dar mai ales cea treime din viața oamenilor care înainte vreme nu înțereșea pe nimeni. Semnele schimbării se văd pretutîndu. Nu de mult, un prieten, venit prima oară la Reșița, îmi vorbea despre trandafirii sădii pe strada principală, citiți ea de lungă. Un lucru mărunț, dar gîndindu-l la gîngășia florilor proaspete deschise ca un suris de bucurie între zidurile uzinelor, între coloșii de fier, florile de aici sînt pentru oameni. Magazinele Reșiței, pline de bărbăți și femei care aleg stife fine și jucăriile copililor, tot pentru oameni sînt făcute. Pentru reșițeni s-a ridicat și teatrul, în permanență plin, la toate cele patru spectacole săptămînale, pentru oameni există aici o orcheștră simfonică. Și încă o măturie: în două zile la Reșița s-au vîndut 40 de exemplare din „Micul dicționar filozofic”, zece și zece de exemplare din ediția de lux a operelor lui Tolstoi.

Iată unde se văd schimbările Reșiței: schimbări adînci în viața și în sufletele oamenilor care stăpînesc cetatea oțelului.

M-am gîndit la tovarășul meu de drum care venea să-și caute aici norocul acum cîteva ani. Fără îndoială că l-a găsit. Aș dori mult să-l văd acum trînd și mîncînd în orașul care-l înspăimîntase odinioară. Numele lui îl mai păstrează undeva, într-un cart de reporter; poate într-o zi am să-l caut și apoi am să-l scriu: Prietenule oțelar, parfumul trandafirilor din Reșița adie pînă la noi. Și poartă mireasma florilor proaspete, cu rădăcini adînci în viața țării noastre.

VIRGIL DANCULESCU

Demonstrație practică a unor specialiști sovietici în legătură cu înșilozarea porumbului

În cursul vizitei făcute în țara noastră, la 23 August, cu prilejul sărbătoririi celei de a 11-a aniversări a eliberării patriei noastre, tovarășul N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., a vizitat gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin” din satul Livedea, raionul Brănești, regiunea București. Între altele colectiviștii din Livedea s-au interesat de metodele înaintate care se aplică în Uniunea Sovietică la înșilozarea furajelor. Tovarășul N. S. Hrușciov a dat colectiviștilor sfaturi prețioase în vederea întăririi economice a gospodăriilor colective, îndrumîndu-i să înșilozeze cit mai mult porumb.

De curînd a venit în țara noastră o delegație de oameni de știință sovietici formată din Serghei Stepanovici Praksin, candidat în științe agricole, locțiitorul științific al directorului Institutului de cercetări științifice pentru cereale din zona fără cernozîm al U.R.S.S., Feodor Ivanovici Dubkoveț, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., Erou al Muncii Socialiste, președintele colhozului „Cuceririle lui Octombrie” din regiunea Cerkas, R.S.S. Ucraineană și Nikolai Sofronovici Korobkin, inginer șef din secția de proiectări tip de la Institutul de stat pentru proiectarea construcțiilor industriale și agricole. În cursul zilei de marți specialiștii sovietici au făcut la gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin” din satul Livedea, regiunea București, o demonstrație practică privind recoltarea și înșilozarea porumbului.

La demonstrație au asistat tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Al. Moghioros, Constantin Popescu, ministrul Agriculturii și Silviculturii, acad. Gh. Ionescu-Sisești, președintele secției de biologie și științe agricole la Academia R.P.R., Virgil Gligor, locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii, Vasile Cristache, prim secretar al Comitetului regional București al P.M.R.

Au asistat de asemenea acad. M. B. Mitin, redactor șef al ziarului „Pentru pace tracică, pentru democrație populară”, precum și I. I. Horoșilov, consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice la București.

Alături de colectiviștii din Livedea la demonstrație au fost prezenți numeroși colectiviști din alte gospodării colective apropiate, activiști ai sfaturilor populare, comitetelor raionale de partid, ingineri agronomi,

zootehniști și medici veterinari, delegați din regiunile Ploiești, Constanța și Iași, precum și numeroși ziaristi.

Tov. C. Popescu, ministrul Agriculturii și Silviculturii, luînd cuvîntul, a subliniat prețiosul ajutor ce-l constituie pentru oamenii muncii din agricultură însușirea științei și practicii sovietice.

A luat cuvîntul S. S. Praksin, care a prezentat un referat privind cultivarea porumbului în vederea înșilozării separate.

F. I. Dubkoveț a împărtășit celor prezenți din experiența muncii sale ca președinte al colhozului „Cuceririle lui Octombrie”. El a arătat măsurile luate pentru dezvoltarea culturii porumbului și a creșterii vitei, pentru creșterea avuției obștești. El a subliniat însemnătatea deosebită pe care o acordă Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Guvernul Sovietic dezvoltării agriculturii.

N. S. Korobkin a prezentat un referat despre organizarea executării construcțiilor pentru înșilozarea nutrețurilor în U.R.S.S.

Specialiștii sovietici au arătat apoi practica cum se recoltează cu mașina D.K.U. știuleții de porumb pentru înșilozarea separată, cum se face recoltarea tulpinilor de porumb pentru înșilozare, recoltarea tulpinilor împreună cu știuleții de porumb pentru înșilozare, precum și felul în care se face înșilozarea separată a știuleților, a tulpinilor fără știuleți și înșilozarea tulpinilor cu știuleți.

Demonstrația practică a înșilozării porumbului s-a făcut în silozurile gospodăriei din Livedea construite în ultimele zile după indicațiile specialiștilor sovietici.

Participanții la demonstrație au pus apoi o serie de întrebări privind cultura și înșilozarea porumbului și au mulțumit oaspeților pentru prețioasele îndrumări date cu prilejul demonstrației. Colectiviștii, inginerii și tehnicienii agronomi și zootehniști, activiștii de partid, s-au angajat să aplice în practică cele învățate.

Tov. Virgil Gligor, locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii, a mulțumit oaspeților în numele conducerii Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

Încheiere tov. Vasile Cristache, prim secretar al Comitetului regional București al P.M.R., a subliniat din nou importanța asigurării unor cantități sporite de furaje de calitate superioară, îndeosebi porumb înșilozat, în vederea creșterii continue a șepțului lui și măririi producției animale.

(Agerpres)

Tovarășul VILCO CERVENCOV

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria

Sofia

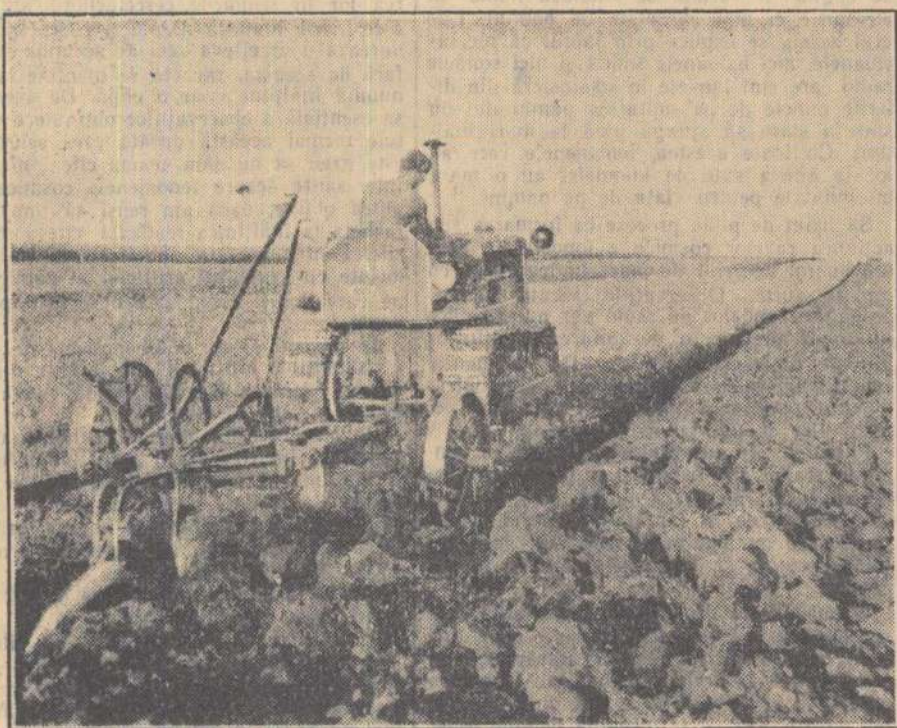
Dragă tovarășe Vilco Cervencov,

Cu prilejul celei de a 55-a aniversări a zilei Dumneavoastră de naștere, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. și Consiliul de Miniștri al R.P.R., vă felicită călduros pe Dumneavoastră, fiu credincios al poporului bulgar, tovarășe de luptă al lui Gheorghe Dimitrov, eminent conducător al Partidului Comunist și al statului bulgar, luptător neobosit pentru cauza construirii socialismului în R. P. Bulgaria.

Cu această ocazie vă urăm din adîncul inimii multă sănătate, viață îndelungată și noi succese în activitatea rodnică pe care o duceți pentru binele poporului bulgar și înflorirea Republicii Populare Bulgaria, pentru întărirea prieteniei și colaborării între popoare, pentru triumful cauzei păcii în lumea întreagă.

C.C. AL P.M.R. PREZIDIUL MARI ADUNĂRI NAȚIONALE A R.P.R. CONSILIUL DE MINIȘTRI AL R.P.R.

PREGĂTIRI PENTRU ÎNSĂMÎNȚĂRILE DE TOAMNĂ

Obținerea unei recolte sporite de grâu depinde în mare măsură de felul în care pregătim terenul și sămînța. Pregătirea terenului trebuie făcută din timp prin executarea arăturii adînci, cit mai uniforme.

Sămînța—care trebuie să aparțină unui soi productiv—se curăță de impurități și se tratează împotriva bolilor și dăunătorilor vegetali după îndrumările tehnicienilor agronomi. Aceste măsuri agrotehnice menite să asigure o bogată recoltă în anul viitor, au fost înțelese de muncitorii și tehnicienii gospodă-

riilor agricole de stat, care sînt în fruntea muncilor de pregătire a însămînțărilor de toamnă.

În cliseul din stînga: Tractorul frunțas Andrei Ion de la gospodăria agricolă de stat „Olga Bancic” din comuna Piatra, regiunea București execută arături la adîncime de 25—30 cm.

În cliseul din dreapta: Muncitorii de la aceeași gospodărie condiționează zilnic cu ajutorul selectorului mil de kilograme de grâu pentru sămînță.

Foto NICU VASILE

ANCHETA NOASTRA

Locomotive și vagoane mai multe
cu cheltuieli mai puține

Din experiența colectivului Complexului C. F. R. „Grivița Roșie”

După ce au străbătut țara în lung și în lat, multe din locomotivele și vagoanele obosite de mii de kilometri parcurși pot fi reparate în atelierele Complexului C.F.R. „Grivița Roșie” pentru reparații. Este rindul fierarilor și cazangilor, al timpilor și montatorilor de la „Grivița Roșie” să se îngrijesc de viața locomotivelor și vagoanelor. Este partea lor de contribuție la acțiunea de ridicare a transporturilor pe căile ferate la nivelul cerințelor crescânde ale economiei noastre naționale în plan avânt. Și pe zi ce trece, muncitorii și tehnicienii Complexului C.F.R. „Grivița Roșie” sporesc această contribuție, îmbunătățind permanent munca lor, reparând mai ușor și mai bine locomotivele și vagoanele.

Punând în valoare noi și noi rezerve interne de sporire a producției și productivității muncii, de îmbunătățire a calității reparațiilor, colectivul complexului a obținut în acest an realizări de seamă. Declarațiile făcute ziarele noastre de către tovarășii Constantin Anino, directorul tehnic al complexului, inginerul tehnolog Eric Thener, șeful serviciului tehnic, Ion Tudor, maistrul la oțelărie și ing. Margărit Meh dințeanu, șef adjunct al cazangeriei, ilustrează pe de o parte o seamă de succese dobândite până acum în lupta pentru sporirea acumulărilor peste plan, iar pe de altă parte progrese care există pentru consolidarea și îmbogățirea realizărilor obținute.

O pîrghie de seamă în sporirea productivității muncii

La Complexul C.F.R. „Grivița Roșie” acțiunea pentru sporirea acumulărilor peste plan se desfășoară cu intensitate. În acest cadru creșterea neîntreruptă, zi de zi, luna de lună a productivității muncii constituie un obiectiv de frunte al întrecerii socialiste spre realizarea căruia sînt canalizate toate eforturile, sînt preconizate și apoi traduse în viață numeroase măsuri tehnico-organizatorice.

Referitor la această problemă tov. ing. Constantin Anino, director tehnic al complexului ne-a declarat: „Acțiunea inițiată de cele 36 întreprinderi din regiunea Sialin a găsit colectivul nostru în plină bătaie pentru a pune la dispoziția transporturilor pe calea ferată cît mai multe locomotive și vagoane reparate cu cheltuieli mai puține. Acest obiectiv era în centrul atenției întregului colectiv, era la inima fiecărui muncitor și tehnician. Spun acest lucru fiindcă noi începem lupta pentru a lichida o serie de lipsuri din cauza cărora anul trecut s-au făcut cheltuieli suplimentare de milioane de lei la reparația locomotivelor și vagoanelor. Această problemă nu poate fi rezolvată decât de noi înșine. Tocmai de aceea, chemarea în vederea desfășurării întrecerii socialiste pentru acumulări peste plan a fost înfrățită cu toată însușirea de colectivul complexului. Și în această lămină angajamentul nostru a fost de a da prai-

pînă la sfîrșitul anului acumulări peste plan în valoare de 10.000.000 lei.

Sarcina îndeplinirii acestui angajament a ridicat de la bun început necesitatea luării unor măsuri tehnico-organizatorice care să ducă la îmbunătățirea continuă a organizării producției și la folosirea mai productivă a timpului de lucru. Aceasta a impus conducătorilor complexului să creeze asemenea condiții de lucru încît să fie redus timpul de staționare a locomotivelor și vagoanelor în reparație, să fie îmbunătățit procesul tehnologic și organizarea locului de muncă, să fie perfecționată tehnica producției prin aplicarea inovațiilor și noilor raționalizări. Noi am considerat și considerăm măsuri tehnico-organizatorice drept o pîrghie de seamă în sporirea productivității muncii. Dacă în acest an vom reduce productivitatea muncii pe întregul complex doar cu 1 la sută vom putea executa peste plan reparații capitale la 9 locomotive și 22 de vagoane.

Ceea ce trebuie subliniat și constituie totuși una din cauzele eficienței acestor măsuri tehnico-organizatorice este faptul că la baza lor au stat întotdeauna propunerile venite din rîndul muncitorilor și tehnicienilor. Aceste propuneri au fost numeroase și judicioase dovadă interesul întregului colectiv pentru bunul mers al muncii. Altele 300 de propuneri, dintre care peste 200 au fost aplicate cît și restul de 160 de pro-

puneri noi pot fi împărțite în cîteva categorii mari. Multe din ele se refereau la mecanizări și instalații, altele la dispozitive de lucru, unele la procesele tehnologice și la organizarea muncii.

Rezultatele traducerii în viață a multor din propunerile venite, a urmării felului cum sînt aplicate măsurile tehnico-organizatorice nu au întîrziat să se arate. Planul ce ne revenea pe primele 7 luni ale anului a fost depășit cu 8,3 la sută, productivitatea muncii a crescut cu 0,20 la sută, iar prețul de cost a fost redus cu 7,30 la sută. Contribuția măsurilor tehnico-organizatorice la îndeplinirea acestor indici a fost deosebit de prețioasă, influențînd în mod direct și lupta noastră pentru mărirea rentabilității întreprinderii. Valoarea acumulărilor realizate peste plan se ridică la 8.565.482 lei.

Este important să arătăm unde merg pe concret în complexul nostru aceste acumulări. Anul acesta au fost executate la noi 65 de lucrări cu caracter social. Printre acestea sînt: punerea în funcțiune a băii de la secția instalațiilor electrice, reparația generală a dormitoarelor pentru salariații necesității și a școlii de calificare, înființarea staționarului, amenajarea noului sanatoriu de noapte, instalația de aerisire la turnăria de oțel, etc. Din sumele pe care noi le strîngem acum leu cu leu pentru a da patriei milioane pe vor veni fonduri din care vom putea executa multe lucrări asemănătoare.

Perfecționînd procesele tehnologice

Deși la Complexul C.F.R. „Grivița Roșie” nu există organizat încă un serviciu tehnologic, problemele perfecționării proceselor tehnologice s-au bucurat de atenție. Serviciul tehnic al complexului, mulți ingineri și tehnicieni și-au îndreptat atenția spre introducerea în producție a tehnologiei înaintate. S-au făcut multe pe această linie, dar nu încă destul în raport cu posibilitățile și în special cu necesitățile. Despre aceste probleme inginerul tehnolog Eric Thener șeful serviciului tehnic, ne-a declarat: „Este știut — și experiența multor întreprinderi ne-o dovedește — că perfecționarea proceselor tehnologice, însușirea tehnologiei înaintate ușurează munca oamenilor și ridică rapid productivitatea ei, asigurînd producției un avînt care nu este posibil în condițiile tehnologiei învechite.

Procese tehnologice complete și îmbunătățite s-au întocmit și pentru alte piese și subansamble importante care necesită un volum mare de muncă. Printre acestea pot fi amintite cutia de unsoare, capetele de cruce și altele. Unele probleme tehnologice

Economisim metalul

Contribuția turnătoriei complexului la realizarea celor peste 8 milioane acumulări peste plan face cîntec muncitorilor și inginerilor din acest sector. Colectivul turnătoriei și-a îndreptat îndeeșee atenția spre economisirea metalului. Una din căile folosite a constituit-o reducerea adaosurilor de turnare. Iată ce ne-a declarat în legătură cu aceasta maistrul Ion Tudor de la oțelărie: „Din practica noastră de fiecare zi noi ne-am convins că folosirea cu chibzuială a metalului ne permite ca pe lîngă sporirea producției din aceeași cantitate de metal să realizăm și o reducere simțitoare a prețului de cost al produselor.

Cele cîteva consfătuiri ținute pe schimburi

Intii de toate — organizarea producției

Nu cu prea mult timp în urmă în cazangeria Complexului C.F.R. „Grivița Roșie” se lupta sub posibilități, munca nerimică și cu goluri în producție era o practică curentă. Căuzele acestei stări de lucruri constau în primul rînd în faptul că una din rezervele hotărîtoare ale creșterii productivității muncii — organizarea producției și a muncii — nu era la nivelul dezvoltării tehnice. Rezultatele din ultimul timp dobindite de colectivul sectorului cazangeriei ilustrează că situația s-a îmbunătățit. Fără a se epuiza posibilitățile existente în domeniul organizării producției s-au făcut totuși pași înainte pe această linie. Ing. Margărit Mehedințeanu, șeful adjunct al cazangeriei, ne-a prezentat cîteva din problemele acestui sector: „Este foarte adevărat că multe luni de zile în șir unele defecțiuni în organizarea producției și a muncii la cazangerie au frînat lupta pentru plan. Primul lucru care dovedea o slabă organizare a producției îl constituia lipsa unei muncii ritmice. Graficul îndeplinirii planului pe luna iunie, de pildă, arată că în primele decăzi s-a realizat doar 14 la sută din plan, în a doua decadă

16 la sută, pentru că în decada III-a s-a făcut 70 la sută. Lipsurile noastre influențau negativ și activitatea sectorului de montaj. Sarcina organizării unei muncii ritmice era pe deplin realizabilă în sectorul nostru. Totul depindea numai de noi, de competența cu care conducerea cazangeriei organiza desfășurarea procesului de producție în cele mai mici amănunte.

În schimbarea radicală a situației de la cazangerie un mare merit revine șefului de sector, inginerului Dumitru Croicu. Conducerea sectorului ajutată îndeaproape de ingineri și tehnicieni a organizat munca pe trei sectoare principale, conduse de către un tehnician bine pregătit. Aceasta nu a fost însă suficient. Urmînd mai temeinic respectarea riguroasă a planului pe faze de lucru al în secoare cît și în centrele care le compun, noi am început să lucrăm ritmic. Sectoarele au început treptat să predea cazanele de la o fază la alta de lucru pe baza încadrării în planul decadal. Muncitorii de la demontare, cutii focare, filetaș, luptă pentru respectarea întocmai a programului de predare ritmică a cazanelor dînd posibi-

le lichida — aceste adaosuri de prelucrare sînt mult mai mari decît cele prevăzute. Din această cauză se risipește metal, strîngîri și frezorii sînt stîlînți în lupta lor pentru a folosi mai bine mașinile. Prin aplicarea corectă a tehnologiei de fabricație noi ne străduim tocmai să economisim metalul ajutînd și munca celor care prelucurează piesele turnate de noi. Reducînd masele adaosurilor la furcile de osii de la vagoane, noi am economisit într-o lună de zile peste 180 kg. metal.

În lupta pentru gospodărirea cu grijă a metalului nu trebuie subapreciate nici cele mai mici posibilități. Economii de mică însemnătate în aparență pot aduce o mare contribuție la sporirea acumulărilor.

litate ca și sectorul presiunii să livreze la timp producția planificată.

În același timp o serie de măsuri au fost îndeplinite spre organizarea mai bună a muncii în unele partizi de lucru. La partiza de reglatoare, de pildă, s-au amenajat lîngă 3 canale la standul de presiune, s-a instalat în ea o pompă centrifugă pentru spălat cazanele de supra încălzire, canale de elemente de supra încălzire, lăcra într-un spațiu restrîns este în curs de amenajare un nou atelier separat. Măsurile luate pentru mărirea vitezei la sectorul de demontare, instalarea a patru forje fixe cu gaze naturale la centrul cutii focare sînt deosebit de utile și contribuie la o mai bună organizare a producției și a muncii.

Sectorul nostru întîmpină încă greutăți din partea fierăriei. De aci ne vin uneori piesele cu infiltrații, sau atunci cînd vin la timp sînt ambulate necorespunzător, producîndu-ne rebuturi. Din acest exemplu reiese că perfecționarea organizării producției, munca ridicată depinde în mare măsură și de buna colaborare între sectoarele complexului nostru.

Cititorii ne sesizează

În comuna Stănești din raionul Curtea de Argeș există o băie populară. Cititorul Valentin Gheorghiu ne scrie că bătă a funcționat timp de mulți ani pînă într-o bună zi cînd s-a defectat cazanul de încălzit apa. În loc ca organele în drept să ia măsuri pentru repararea cazanului, problema a fost dată cu totul uitată, iar localul băii care se afla acum în bună stare a primit diferite întrebări: ba centru de colectare a lapteilor, ba centru de colectare a fructelor, etc.

Statul popular raional Curtea de Argeș trebuie să ia măsuri pentru repunerea cît mai grabnică în funcțiune a băii populare din comuna Stănești.

Un afiș pe ușa biroului lui Ion Olaru, președintele sfatului popular comunal Bugheza de Argeș, raionul Muscel, arată că o rețea de primire a cetățenilor sînt zilnic între 8-9,30.

Cu toate acestea, ne scrie cititorul Mihail Florescu, orădețean cîțeani se prezintă pentru a fi primiți în audiență sînt amînați de președinte sub diferite pretexte.

Ceea ce înșă Ion Olaru respectă cu deosebită strictețe este „programul” pe care îl are în fiecare zi la restaurantul cooperativ din comuna. Aici locuitorii comunei sînt siguri că-l pot găsi în fiecare zi dimineața între orele 10-14 și că pot sta de vorbă cu dînsul.

Oare sfatul popular al raionului Muscel poate să fie de acord la nesfîrșit cu acest „program”?

Cititorul Alex. Madgearu ne scrie că în repetate rînduri a constatat că plînea neagră care se fabrică la brutărie din orașul Cluj este de o calitate necorespunzătoare.

Fabricantul se piine prea mari, de 3 sau 4 kg. miezul rămîne adeseori necopt, iar coaja este extrem de groasă și arsă.

Cititorul nostru este de părere că aceste deficiențe s-ar putea evita dacă s-ar pune în fabricație pîini mai mici, de 1-2 kg.

Trustul de Panificație Cluj are datorită să se sesizeze de această situație și să ia măsurile corespunzătoare.

Dacă nu intrăm mai zilele trecute în restaurantul lacto-vegetarian din orașul Oradea, poate că-mai trecea multă vreme pînă aflam că Ministerul Comerțului Interior a întocmit nu de mult un rețetar unic pentru uzul restaurantelor de stat.

Regret însă faptul că de existența a acestuia am putut afla nu tocmai în condițiile cele mai plăcute, deoarece, după cît am constatat cu prilejul unei mese servite la restaurantul susamintit, una scrie în rețetar și alta se servește în farfurie.

Așa bună oară la art. 183 din rețetar stă scris: 1 porție șnițel pane din carne de vițel, 120 gr. neto. Cîntărind cu ochii porția de șnițel ce-m-a fost servită, am avut neta impresie că nici pe departe cantitatea nu corespunde rețetelor.

Pentru a mă convinge mai precis am apelat la cîntarul de la bufetul restaurantului și am constatat că ochii nu mă înșală. Șnițelul avea nici mai mult nici mai puțin de 70 gr.

Oare T.A.P.L. Oradea — încheie scrișoarea cititorului nostru Valeriu Tomșa — nu ar putea lua măsuri pentru a respecta rețetarul?

Expoziția gravurilor lui Goya la Muzeul de Artă al Republicii

Acad. prof. G. Opreșcu

Expoziția gravurilor lui Goya la Muzeul de Artă al Republicii face parte din seria

de expoziții inaugurale de cel mai important muzeu din țara noastră, în scopul de a face cunoscut marelui public colecțiile care nu pot fi văzute din lipsa de spațiu sau care, fiind din material fragil, nu pot suporta lumina multă vreme, fără să se deterioreze.

Într-un număr de cîteva sute de gravuri Goya a bătut abuzurile și nedreptățile, a scriat cu mîstărie porțile groase, a scris, așezîndu-se în fața crucei, a scris săvîrșite în Spania, fără să crute nici pe cel mai sus pus, a militat cu o putere de convingere fără egal împotriva războaielor și a cîtorpilor țării mai slabe de către state mai puternice.

Dar Goya nu este numai un vajnic luptător pentru dreptate, libertate și adevăr. Cu artistul este una din figurile impozante ale artei universale, mare primire cît mai mari, autorul unui număr însemnat de opere, lăd de care cu greu s-ar înțelege evoluția picturii în secolul al XIX-lea. Originele artei sale care pătrund adînc, la început, în secolul XVIII, sînt hrînite de seva bogată în elemente de grație și de farmec a lui Tiepolo. Contactul cu realitatea crudă îl îndepărtează însă din ce în ce de aceste forme de artă care, oricît de impecabil executate, sînt fantezice mai ales sînt, să lea de la viață unei clase sociale care nu vede în pictură decât desăfăte trecătoare. Ca pictor al curții regale, Goya își dă seama de ignoranța, de vulgaritatea, de răutății și de vicile întregii familii regale, ca și ale lumii abjecte ce mîșna în jurul Curții și care se ascundea sub o înfățișare strălucită. El pătrunde în suferințele negre ale acestor oameni, le descoperă răciile, gîndurile ascunse, impulsurile bestiale, care toate apar apoi în portretele lor, cu o franchețe și cu o sinceritate care ne minunează azi.

Tot atunci au fost executate cele peste 80 de gravuri constituite „Capriciile”, în care ironia și satira sînt și mai accentuate decît în portrete. Între acestea Napoleon, generalul revoluției, urmașul ei, cel desemnat de soartă — cum credeau la început spiritele libere — să înădușure în lume idealul revoluționar rezumat în cele trei cuvinte: libertate, egalitate, fraternitate, merge din victorie în victorie. Goya, ferici, crezînd că a venit timpul să se schimbe soarta neorocitei sale țări, se declară partaș al acestor lozinci și se alătură celui rege impus Spaniei, lui Joseph Bonaparte, frațele mai mare al lui Napoleon. Dar în curînd el își dă seama că francezii vin să cucerească și să supună Spania, nu să-i dea un guvernământ mai democratic și mai drept, Armata lui este violență pe terete zilnic. Spaniolii se deșteaptă la realitate. Soldații francezi sînt surprinși în plîciturii și omorîți de populație. Din indignare și revolta artiștii ies cele două opere de seamă ale sale 2 mai, cînd populația madrilenă, cu toți cîei sînt mîni, măcelărește pe soldații francezi și 3 mai, cînd cei vinovați de măcelărirea soldaților sînt împușcați. Cu această fază a talentului său, Goya pune bazele unuia dintre cele mai importante curente în arta secolului al XIX-lea, care, treptat pe la Delacroix și pe la romantici, merge pînă la Manet.

Tot ca urmare a epocii de groază care se termină cu gonirea francezilor din Spania este și faimoasa suită de gravuri, „Dezastrele războiului”, pe care o putem admira în întreaga la Muzeul Republicii. În restul expoziției sînt cîteva planșe, în care apar nenorociri pusecăriș, pași la tortură, după obicei vremii, și planșele, atît cele gravate în apă tare, cît și cele litografiate la Bordeaux, cu scene din luptele cu tauri, ultimele opere ale maestrului.

„Capriciile” vîd lumina între 1793 și 1798. Goya avea atunci 47 de ani și se găsea în culmea talentului. La hotarele Spaniei, Franța trăia una din perioadele cele mai însemnate și mai pline de dificultăți ale istoriei sale, cea a revoluției. Speranțele ce se născ în sufletul lui Goya la știrile ce veneau de dincolo de Pirinei au o consecință directă asupra hotărîrii sale de a marturisii publicului în cele mai bine de 80 de planșe, care constituie spovedania sa intimă, păreri sale politice și sociale. Aceste planșe au o formă simbolică și aluzivă, din pricina primejdiilor ce pășteau pe cei care împărțeau orice fel de deide înaintate. Titlul

„Capriciile” vîd lumina între 1793 și 1798. Goya avea atunci 47 de ani și se găsea în culmea talentului. La hotarele Spaniei, Franța trăia una din perioadele cele mai însemnate și mai pline de dificultăți ale istoriei sale, cea a revoluției. Speranțele ce se născ în sufletul lui Goya la știrile ce veneau de dincolo de Pirinei au o consecință directă asupra hotărîrii sale de a marturisii publicului în cele mai bine de 80 de planșe, care constituie spovedania sa intimă, păreri sale politice și sociale. Aceste planșe au o formă simbolică și aluzivă, din pricina primejdiilor ce pășteau pe cei care împărțeau orice fel de deide înaintate. Titlul

„Capriciile” vîd lumina între 1793 și 1798. Goya avea atunci 47 de ani și se găsea în culmea talentului. La hotarele Spaniei, Franța trăia una din perioadele cele mai însemnate și mai pline de dificultăți ale istoriei sale, cea a revoluției. Speranțele ce se născ în sufletul lui Goya la știrile ce veneau de dincolo de Pirinei au o consecință directă asupra hotărîrii sale de a marturisii publicului în cele mai bine de 80 de planșe, care constituie spovedania sa intimă, păreri sale politice și sociale. Aceste planșe au o formă simbolică și aluzivă, din pricina primejdiilor ce pășteau pe cei care împărțeau orice fel de deide înaintate. Titlul

Laboratorul cosmic

Pe marginea proiectelor privind crearea „satelitelui artificial al pămîntului”

te efectua, cu ajutorul „satelitelui artificial al pămîntului”, în straturile superioare ale atmosferei. În prezent „viața” atmosferei atît de bogată și variată se studiază numai în straturile ei mai apropiate de pămînt. Lucrul acesta se explică prin faptul că nici avioanele, nici baloanele sondă și nici sondele radio care sînt lansate în stratosferă din diferite puncte de pe suprafața pămîntului nu sînt în stare să ajungă pînă la mari înălțimi. Cu toate acestea, fenomenele care au loc la cîteva sute de kilometri au o mare însemnătate pentru viața de pe pămînt.

Să luăm de pildă procese ca formarea sub acțiunea razelor cosmice a ionosferii care are un rol deosebit de mare în legăturile cu undele scurte. Observațiile făcute asupra propagării undelor de radio vor putea aduce un aport prețios în dezvoltarea legăturilor viitoare cu navele cosmice. De asemenea este posibil ca aceste observații să contribuie la rezolvarea problemei transmisiei emisiunilor de televiziune la distanțe mari.

Filmarea „cu inecitatorul” făcută în condițiile stației stratofierice, ar permite după aceea să se urmărească dinamica completă a fenomenelor de la suprafața soarelui, să se stabilească cu mai multă precizie legătura dintre acestea și fenomenele care au loc pe pămînt.

O posibilitate deosebit de importantă care se deschide în fața cercetătorilor o constituie aceea a observării radiațiilor ultraviolete și roentgen ale soarelui și stelelor. Asemenea observații ar permite să se afle multe lucruri noi despre ceea ce se întîmplă în lumi îndepărtate, să se urmărească formarea și dezvoltarea diferitelor elemente chimice în condițiile de presiuni și temperaturi excepțional de înalte.

Pînă în ultimul timp se creau imagini ale fenomenelor din straturile superioare ale atmosferei numai după presupuneri sau după unele observații indirecte, deoarece nu existau mijloace care să permită să se ajungă la înălțimi mari.

Rachetele cosmice conduse de pe pămînt prin radio ajung pînă la înălțimi de aproape 500 kilometri. Aparatele sensibile au înregistrat automat presiunea și temperatura și au determinat compoziția aerului. Tot la această înălțime în cabină speciale au fost trimise și unele animale. De pe pămînt s-a putut observa starea și comportarea lor în aceste condiții neobișnuite.

Cu toată bogăția rezultatelor obținute cu ajutorul rachetelor de înălțimi mari, foșoarea lor în scopurile cercetărilor științifice este foarte limitată. Deobicei zborul rachetei durează doar cîteva zeci de secunde și în afară de aceasta, racheta se menține la o anumită înălțime doar o clipă. De aceea lipsa esențială a observațiilor obținute o constituie tocmai această durată prea scurtă. Nu este greu să ne dăm seama cîte informații interesante despre fenomenele cosmice am putea obține, dacă am reuși să menținem racheta la înălțimea realizată cîteva ore sau zile. Pentru aceasta, rachetele vor trebui înlocuite cu „satelitul artificial al pămîntului” pe care vor fi organizate observații permanente.

În prezent există multe proiecte de creare a „satelitelor artificiali” de diferite dimensiuni și greutăți, începînd de la cîteva kilograme și pînă la cîteva tone.

Pe baza acestor proiecte satelitul ar merge să se învîrtească în jurul pămîntului la o înălțime la care rezistența aerului este foarte slabă. Este posibil ca pentru primii sateliti această înălțime să fie cuprinsă între 200—1000 kilometri, iar pentru următorii 1500—2000 kilometri.

Să calculăm că la o înălțime de 2000 kilometri viteza satelitelui trebuie să fie de circa 7 kilometri pe secundă, adică o viteză la care forța de gravitație a laboratorului zbîrșor va fi neutralizată de forța centrifugă. Probabil că „satelitul artificial al pămîntului” nu se va învîrți în planul ecuatorial, ci într-un plan care va trece prin axa polilor, lucru care va permite să se facă observații deasupra tuturor părților globului pămîntesc.

Rezultatele cercetărilor făcute în U.R.S.S. ne permit să presupunem că într-un viitor relativ apropiat proiectul de creare a „satelitelui artificial al pămîntului” va fi realizat.

A. KARPENKO

In anii regimului democrat-popular

În anii regimului democrat-popular s-au construit numeroase clădiri pentru învățămînt: institute, cîmine, școli, laboratoare, clinici, etc., unde zi de zi învață și se pregătesc zeci de mii de elevi și studenți, ca viitoare cadre ale economiei noastre naționale, ale științei și culturii.

În clișeu: Un aspect al noului palat al clinicii din Institutul medico-farmaceutic din Cluj.

Foto: AGERPRES

